

Frantisek Kupka. *Plans par couleurs. Grand nu*, 1909-1910. Solomon R. Guggenheim Museum, Nova York. Donació de Mrs. Andrew P. Fuller, 1968.

Un cos sense límits

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc, Barcelona | www.bcn.fjmiro.es

26 octubre 2007 - 27 gener 2008

Francis Bacon ■ Balthus ■ Georg Baselitz • Jean-Michel Basquiat ■ Pierre Bonnard ■ Louise Bourgeois • Georges Braque ■ Marc Chagall ■ Paul Delvaux ■ André Derain ■ Otto Dix ■ Kees van Dongen ■ Jean Dubuffet ■ Jean Fautrier ■ Eric Fischl ■ Lucian Freud ■ Alberto Giacometti • Jean Hélion ■ Ernst-Ludwig Kirchner ■ Yves Klein ■ Willem de Kooning ■ Frantisek Kupka • Wifredo Lam ■ Henri Laurens ■ Fernand Léger ■ Richard Lindner ■ Markus Lüpertz ■ René Magritte ■ André Masson ■ Henri Matisse ■ Joan Miró ■ Henry Moore ■ Pablo Picasso ■ Paul Rebeyrolle ■ Germaine Richier ■ Auguste Rodin ■ François Rouan ■ Antonio Saura ■ Egon Schiele ■ Nicolas de Staël ■ Antoni Tàpies

Fundació Joan Miró Barcelona

Patrocinada per:

Com el nom assenyala, les dues edicions anteriors del festival Inquiet han volgut servir de revulsiu a la creació àudio-visual en valencià. De voluntat, no els n'ha faltat pas; ni tampoc d'entusiasme i, tot i la dispersió que sembla envoltar l'Inquiet, almenys en alguna cosa han encertat de ple. Es tracta d'una innovadora secció, Free –estrany anglicisme per a un festival de cinema en català–, que resulta molt elogiosa. En són encomiables tant els plantejaments –car es dedica íntegrament a nous formats àudio-visuals, com ara internet, televisió, multimèdia i més cinemes en llengües minoritzades, un apartat absolutament ignorat, si no menyspreat per alguns altres certàmens– com la celebració del dijous 29 a la nit, a la piscina coberta del polisportiu municipal de Picassent (Horta). S'hi veurà *Videocreacions per al 8 de Març*, un recull de treballs d'alumnes de la Universitat Politècnica de València; *Privado*, nova incursió àudio-visual de l'artista plàstica Mavi Escamilla; i *En Babia*, de Marisa

Petites joies del cinema

Tot i que set pel·lícules no poden representar el treball de les dones al cinema en català durant quasi 25 anys, la secció Mostra ho ha intentat, fent una tria de set "petites joies", diu el director del festival, Francesc Felipe. Aquesta edició s'ha dedicat, per això, "no a un autor determinat, sinó a tot un gènere, el femení", diu. Deixant de banda les polèmiques al voltant dels gèneres al cinema, perquè aplicar el terme al cinema fet per dones a alguns el pot

Del 23 de novembre a l'1 de desembre se celebra Inquiet. Aquest festival de cinema, que passa per la tercera edició, té la voluntat de difondre tota la filmografia en català. Enguany es mira la dona al cinema. El premi l'arreglarà l'actriu Rosa Maria Sardà, en nom de totes les altres dones que s'hi han dedicat els darrers 25 anys. Picassent en serà el centre neuràlgic, però les projeccions s'han dividit entre l'IVAM i la SGAE de València.

Inquiet mira la dona al cinema

Herráez, un passeig amb bicicleta –des de la roda, més exactament– per la degradada horta de València. Enguany, quasi tots els autors dels treballs de la secció Free són dones. “Desconec si hi ha un punt de vista de dones al cinema, però és cert que hi ha una nova fornada de dones a les filmografies actuals”, diu el director de l'Inquiet, Francesc Felipe, per justificar el tema d'aquesta

edició. Amb això, “no volem modificar la realitat però tampoc deixar de banda la vàlua que tenen els seus treballs”, afegeix. A més, Felipe comenta que pocs festivals s'han detingut en el punt de vista femení durant els darrers vint anys.

A la secció oficial, hi participen vuit llargs-metratges de ficció entre produccions per a cinema i films per a

televisió. Hi ha produccions de 35 mm. ben conegudes per haver estat estrenades, com ara *La vida abismal*, de Ventura Pons; *Ficció*, de Cesc Gay amb guió de Tomàs Aragay i Cesc Gay mateix; i *Pactar amb el gat*, de Joan Marimon, un retrat de la Barcelona més alternativa vista des dels terrats del Barri Gòtic. Per una altra banda, al País Valencià s'estrena *El coronel Ma-*

semblar una aberració, el festival d'enguany ha distingit tres graus diferents o “tres branques”, afegeix, on hom pot fixar aquesta mirada. Dins la secció no competitiva, el primer cicle, Dones de Cine, inclou títols llegendaris, com ara *Un negre amb un saxo*, basat en la novel·la de Ferran Torrent. Aquesta pel·lícula de Francesc Bellmunt és una corrosiva ullada a la València dels 80 i es projecta a l'IVAM com a homenatge a les actrius valencianes que hi participaren, algunes de les quals feien la primera actuació al cinema: Rossana Pastor, per exemple. Per una altra banda, Rosa Vergés, directora de *Boom, boom* fou la guanyadora del

premi Goya del Cinema Espanyol 1990 a la millor direcció novella, mentre que *El domini dels sentits* és una pel·lícula formada per cinc episodis –i cinc sentits–, cadascun obra d'una realitzadora: Teresa de Pelegrí, Judith Colell, Núria Olivé-Bellés, Maria Ripoll i Isabel Gardela. Finalment, *Sevigné*, de Marta Balletbò-Coll, és una complexa història d'amor que obtingué el Gran Premi del Jurat del XXVIII Festival Internacional de Films de Dones de Créteil.

La segona secció dedicada a les dones, dins de Mostra, se centra en la polifacètica actriu catalana Rosa Maria Sardà. A la SGAE de València, s'hi projectaran cintes ben significatives

com la que donà títol al “primer telefilm català, l'any 1986”, diu Francesc Felipe. El cicle inclou *La rambla de les floristes* i dues pel·lícules de Ventura Pons: *Actrius* i *Anita no perd el tren*. L'organització ha anunciat que l'actriu recollirà el premi dedicat a la tasca de les dones en el cinema en valencià durant la cloenda, l'1 de desembre. Un tercer film de Ventura Pons, *Barcelona, un mapa*, es projectarà a la inauguració de l'Inquiet. Serà el divendres a les 22.30 h. a la Casa de Cultura de Picassent. Per una altra banda, la tercera branca s'ha dedicat al treball de joves creadores els treballs de les quals s'exhibirà a la secció Free.

“Finalment, els telefilms deixen de ser muntatges rars”

En pocs anys s'ha convertit en una imatge sòlida del cinema fet per dones a casa nostra. Però Giovanna Ribes (València, 1959) ha recorregut un llarg camí fins arribar a produir, dirigir i escriure els guions de la seua productora, Tarannà Films. És l'única dona que concursa a la secció oficial de l'Inquiet 2007 amb *La torre de Babel*. També hi ha presentat el curt *Temerari*, basat en la tragèdia d'un familiar que morí davant un bou.

—Com a realitzadora, què coneixeu del festival Inquiet?

—És un festival nou i fins ara no sabia amb claredat en què consistia. Però amb el temps el valore més perquè no n'hi ha gaires en aquesta línia dedicada a la llengua, a una cultura determinada, i que fomenta les nostres produccions.

—Què us en sembla més interessant?

—Apartats com el Free, per exemple. Pocs festivals tenen aquesta secció experimental. També em sembla important que els llargmetratges engloben treballs televisius perquè, finalment, els telefilms deixen de ser muntatges rars. Tinc la impressió que, cada volta, s'hi activen més seccions.

—Com sorgeix la col·laboració amb el festival?

—Des de l'associació Dones en Art plantejarem la col·laboració amb el festival, perquè volíem connectar les dones amb tots els camps de l'art, també el cinema, per mitjà de Dones en Cinema. Per una altra banda, aquesta edició té l'objectiu d'obrir-se a les dones de l'àrea lingüística catalana i a tots els sectors. Hi ha reconegut, per tant, el treball de directores, actrius, tècniques i productores. Per tant, l'intercanvi era lògic i resulta innovador que un festival s'obriga a més entitats. No és habitual.

—Tot i això, sou l'única realitzadora de la secció oficial.

—Sí, em va sorprendre, però n'estic prou contenta. De fet, el coguionista de la pel·lícula, Alejandro Herráiz, fou qui m'informà que havia estat seleccionada a l'Inquiet, però no sabia que era l'única xica, i al costat de Ventura Pons, Agustí Villalonga...

—També hi participeu amb un curt-metratge...

—Sí, aquest el veia més clar. *Temerari* és un treball molt més personal i hi tinc alguna expectativa.

—I en el llarg, *La torre de Babel*?

—Doncs... La versió original havia de ser bilingüe perquè tracta de la immigració i ens semblava il·lògic que gent que acabava d'aterrar al País Valencià parlara en català. Per això mantinguérem el seu castellà amb els trets propis. Després en férem la versió catalana completa, tot i que sempre treballem amb la bilingüe.

—De fet, la pel·lícula ja ha estat bastant rodada.

—Pense que és coneguda, sí. Pertany a la segona tanda de telefilms produïts per TVV i TV3, entre més, però ací encara no s'ha emès i no tenen cap data, per una qüestió de reorganització interna de programes de Canal 9.

—Penseu que la producció valenciana té el suport adequat?

—Moltes vegades m'he demanat per què no hi ha cap quota a les sales d'exhibició. No

sé si això seria positiu, però tampoc no seria sobrer de provar-ho, per exemple, durant un any. Sales com Babel i Albatros solen estrenar, però caldria arribar a més acords perquè produccions que ixen de l'IVAC les poguérem veure a més sales comercials i, fins i tot, a la Filmoteca, on encara no podem estrenar ni fer projeccions de pel·lícules, curts... De fet, és el lloc, juntament amb TVV, on naixen molts d'aquests projectes.

cià, de Josep M. Forn, llarg-metratge històric dedicat a la figura de Francesc Macià i Llussà i a la convulsa societat catalana de principi del segle XX. També és una producció de Diafragma P.C., Films de l'Orient i Televisió

de Catalunya (TV3) que no ha trobat cap distribució a Espanya. També a competició, *El pallaso i el Führer*, d'Eduard Cortés, basada en l'obra teatral *Uuuuh!*, de Gerard Vázquez, que porta al cinema les vivències reals de

Charlie Rivel en les seues actuacions a Berlín l'any 1944.

Juntament amb aquestes produccions per al cinema, la secció oficial n'exhibirà més per a televisió. *Cartes de Sorolla*, de José A. Escrivá, tracta

de la relació epistolar entre el pintor i la seua dona, mentre enllestia les populars *Visions d'Espanya*. També per a televisió són *Després de la pluja*, del mallorquí Agustí Villaronga, amb adaptació del text teatral de Sergi Belbel. Marisa Paredes, Candela Peña i Alex Brendemühl protagonitzen els anants i vinents d'unes administratives que puguen als terrats de les oficines on treballen a fumar i a fugir dels problemes. Finalment, *La torre de Babel*, de Giovanna Ribes, és una mirada —entre la ficció i la realitat— a la problemàtica de la immigració i la pobresa. Dins la secció oficial de llargs-metratges documentals hi ha des d'*Estira i arronsa*, de Pau Fenollosa, sobre les relacions entre professors i alumnes, fins a treballs recents sobre la riuada del 57 com, per exemple, *La Riua. València 1957*, de la Universitat de València; i *13 d'octubre del 57*, d'Info TV. També el col·lectiu *Ja en tenim prou*, proposat de Ca Revolta, ha aplegat treballs crítics amb la situació política, social, econòmica i cultural actual del País Valencià en un àudio-visual. Igualment de denúncia, *Mur viu* evidencia la degradació de barris valencians, com el Carme, el Mercat i Velluters, afectats pel pla de la muralla. A la secció de curts, entre més, Giovanna Ribes presenta *Temerari*, sobre la irracionalitat de la festa taurina i sobre el sofriment passiu de les dones dels toreros, amb música de Jesús Salvador Chapi, amb Sergio Villanueva i Empar Canet de protagonistes.

L'Inquiet començarà les projeccions el dijous 22 a la nit a la sala El Loco de València i amb aires de festa. Hi haurà els muntatges de la secció Clip, que inclou Santgatxo, Dj Minino d'Obrint Pas, alguns dels millors videoclips en valencià i l'escenificació d'un dels grups revelació d'enguany, els Rapsodes. A més, fora de concurs, s'ha previst l'estrena d'un documental sobre el músic de jazz Tete Montoliu, en un festival que ha aconseguit duplicar el nombre de muntatges, fins a 133 títols, i que presenta un futur centrat "en productes no exhibits en pantalles comercials. Però aquests són una altra forma de comerç que volem difondre", diu Felipe.

Paula Reig

Museu d'Història de Catalunya

CAT 2014

* EXPOSICIÓ *

Catalunya
i la
Guerra de Successió

Museu d'Història de Catalunya
del 17 d'octubre de 2007
al 20 de gener de 2008

Generalitat de Catalunya